ІНСТРУКЦІЯ
ДЛЯ МЕДИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ

ГЛУТАМІНОВА КИСЛОТА

Загальна характеристика:

міжнародна та хімічна назви: Glutamic acid; (S)-2-амінопентан-1,5-дикарбонова кислота;

основні фізико-хімічні властивості: таблетки круглої форми з двоопуклою поверхнею, вкриті оболонкою, блакитного кольору. На поперечному розрізі видно два шари. На поверхні таблеток допускаються вкраплення;

склад*:* 1 таблетка містить кислоти L-глутамінової 0,25 г (250 мг);

допоміжні речовини: повідон, кальцію стеарат, кислота стеаринова, крохмаль картопляний, цукор, магнію карбонат легкий, кремнію діоксид колоїдний безводний, тальк, титану діоксид (Е 171), барвник патентований синій V (Е 131), віск жовтий, олія мінеральна легка.

Форма випуску. Таблетки, вкриті оболонкою.

Фармакотерапевтична група. Амінокислоти. Код АТС N07X X10.

Фармакологічні властивості.

*Фармакодинаміка****.*** Замінна амінокислота, яка бере участь у процесах переамінування амінокислот в організмі. Азот більшості амінокислот проходить через стадії включення в глутамінову, аспарагінову кислоти чи альфа-аланін. Глутамінова кислота бере участь у білковому і вуглеводному обмінах, стимулює окиснювальні процеси, сприяє знешкодженню та виведенню з організму аміаку, підвищує стійкість організму до гіпоксії. Сприяє синтезу ацетилхоліну й АТФ, перенесенню іонів калію, відіграє важливу роль у діяльності скелетних м'язів.

Глутамінова кислота належить до нейромедіаторних амінокислот, які стимулюють передачу збудження в синапсах центральної нервової системи.

Фармакокінетика. Глутамінова кислота добре всмоктується при прийомі внутрішньо. Швидко елімінується з крові, накопичуючись переважно в м'язовій і нервовій тканинах, печінці та нирках, проникає через гематоенцефалічний бар'єр і мембрани клітин. Частково глутамінова кислота під час всмоктування переамінується до утворення аланіну. Під впливом ферменту глутаматдекарбоксилази перетворюється в мозку на медіатор — гамма-аміномасляну кислоту. Близько 4–7% її виводиться з сечею в незміненому вигляді, решта утилізується в процесі метаболічних перетворень.

Показання для застосування. Лікування епілепсії, в основному малих нападів з еквівалентами, соматогенних, інволюційних, інтоксикаційних психозів, реактивних станів з явищами депресії, виснаження; при затримці психічного розвитку у дітей, хворобі Дауна, дитячих церебральних паралічах, поліомієліті (гострий і відновний періоди), при прогресуючій міопатії, для усунення і попередження нейротоксичних явищ, що можуть виникнути при застосуванні ізоніазиду та інших препаратів групи гідразиду ізонікотинової кислоти.

Спосіб застосування та дози. Дорослим призначають у разовій дозі 1 г 2–3 рази на день.

Дітям разові дози становлять: віком 3–6 років — 0,25 г, 7–9 років — 0,5–1 г; віком 10 років і більше — по 1 г. Кратність прийому — 2–3 рази на день.

При олігофренії призначають по 0,1–0,2 г на кг маси тіла хворого протягом декількох місяців.

Приймають за 15–30 хвилин до їди, при розвитку диспепсичних явищ — під час чи після їди. Курс лікування від 1–2 до 6–12 місяців.

Побічна дія. Можливі блювання, рідкі випорожнення, підвищена дратливість, безсоння.

При тривалому застосуванні можливе зниження вмісту гемоглобіну, лейкопенія.

Протипоказання. Гарячкові стани, підвищена збудливість, різко виражені психотичні реакції, печінкова та/або ниркова недостатність, нефротичний синдром, виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишки, захворювання органів кровотворення, анемія, лейкопенія. Дитячий вік до 3 років.

Передозування. Можливе посилення проявів описаних побічних дій.

Особливості застосування. Під час лікування необхідно систематично робити дослідження сечі і крові. При виникненні побічних ефектів рекомендується зменшення дози препарату. Глутамінову кислоту застосовують також для зняття нейротоксичних явищ, пов’язаних з прийомом інших препаратів.

Після прийому Глутамінової кислоти слід прополоскати рот слабким розчином натрію гідрокарбонату.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. У комбінації з тіаміном і піридоксином Глутамінову кислоту застосовують для попередження та лікування нейротоксичних явищ, обумовлених препаратами гідразиду ізонікотинової кислоти (ізоніазид, фтивазид та ін.).

При міопатії і м'язовій дистрофії Глутамінова кислота ефективніша у поєднанні з пахікарпіном чи глікоколом.

Умови та термін зберігання. В оригінальному контейнері при температурі не вище 25 °С. Зберігати в недоступному для дітей місці. Термін придатності — 4 роки.

Умови відпуску. Без рецепта.

Упаковка. По 10 таблеток в блістері.

По 10 таблеток в блістері; 3 блістери в пачці.